

Тя трябва да заеме стратегическата Стара планина, да увлече народа и разшири обсега на въстанието. Предварителна и сериозна подготовка в българските земи не се предвижда, с изключение на това, че народа трябва да бъде предупреден за действията на четата.

По време на тази Източна криза българската революционна емиграция прави няколко опита за осъществяването на идеите на Раковски. През 1867 г. от Румъния в България преминават четите на Панайот Хитов, Филип Тотю и няколко по-малки такива. Действията им край Свищов и особено край Сливен, създават впечатление, че ако четите са по-многобройни, ще могат да постигнат много повече и дори да вдигнат народа на въстание. Благоприятно въздействие оказва отзвукът, който предизвикват действията на четите сред българските земи, емиграцията и дипломатите.

Зимата и пролетта на 1868 г. се смятат от революционната емиграция като благоприятни за една по-широка подготовка. Активизиралата се през 1867 год. емигрантска буржоазия в лицето на Добродетелната дружина със съдействието на руската дипломация и сръбското правителство успява да организира т.нар. Втора българска легия. Макар тази инициатива да не завършва с пълен успех, то десетки и стотици емигранти - хъшове получават известно военно образование. Продължаващото Критско въстание предизвиква раздвижване сред дипломатическите среди. Това похранва надеждите чрез една въоръжена акция да се постави и българският въпрос пред европейските сили.

Българската революционна емиграция, след смъртта на Раковски на 9/21.X.1867 г., е без всепризнат вожд. Поради това отначало всеки войвода действа на своя глава. По всичко изглежда, че най-верните последователи на Раковски през 1868 г. се групират около Хаджи Димитър, като дори се създава ръководен орган - комитет в Букурещ, в който участва и Димитър Ценович. /9/ Мощен тласък този орган получава от напусналите Втората легия участници, около 200 от които с Караджата, според съвременника Христо Ботев се събират около Хаджи Димитър. /10/ Задачата на коми-